

ÎNMĂRMURIRE

Frunze mari, uscate
din pomi răsturnate
prin păduri uitate
sunt călcate toate
de subită moarte...

Și Tu treci venind
frunze răscolind
gânduri dezvelind
de străvechi colind
zările albind...

Și la timp aparte
lumea se împarte
după rituri, șoapte
anotimpuri sparte
ceasurile-s moarte...

Și Tu tremuri vremuri
și fiori cutremuri
de rupte baremuri
și spre alte țarmuri
ganduri le înmărmuri...
